

Pohádka 3

Pavel Kocur

neděle 16. února 2020

V jedné vesnici na Šumavě žila zvláštní žena. Jmenovala se Krastinace a byla známa svou leností. Nic nestíhala. V domě vládl trvale nepořádek. Ne sice špína, ale příjemno tam rozhodně nebylo. Oslavila právě padesát let od narození. Vypila vína víc než obvykle a ulehla na lože. V noci se jí špatně spalo. Měla zvláštní sny. Takové nikdy neměla. Druhý den dopoledne soused Josef krmil drůbež. V tu chvíli šla kolem jeho stavení podivná postava, celá zahalená v dlouhém černém plášti. Přistoupila k Josefovi a ptala se, kde bydlí Krastinace. Josef mávl rukou směrem k obydlí sousedky. Tajemná osoba odkráčela, a to již klepala na dveře. Po nějaké chvíli se dveře otevřely a Krastinace se, s nezakryvaným podivem, ptala, čeho že si návštěvnice žádá. Jsem Smrt a přišla jsem si pro tebe, pravila. Libuše, to bylo křestní jméno Krastinace, nemohla ze sebe nějaký čas vypravit ani hlásku. Pak ji ale napadla spásná myšlenka: „Ještě nemohu jít, nemám umyté nádobí, okopané záhony a došitou blůzku“ pravila. Dobře tedy, přijdu jindy řekla Smrt a odkráčela. Po nějaké době šla Smrt opět po vísce. Vás neznám, kam jdete? Ptala se stará Blažková. Ale jdu támhle pro Krastinaci. Už ušila tu blůzku? Ale kdepak, odvětila Blažková. To hned tak nebude. Přesto Smrt zaklepala u Krastinace na dveře. Tentokrát byla Libuše připravená: „Ještě nemám sklizenou levanduli!“ Zkrátím vyprávění. Asi tušíte, jak to bylo dál. Libuše si pro Smrt vždy připravila nějakou výmluvu. A ani moc přemýšlet nemusela. A tak rok za rokem ubíhal. Když bylo Krastinaci sto a pět let a smrt opět přišla, našla Krastinaci, jak bezvládně leží na posteli. Už ze sebe nevydala ani slůvko; a tak si Smrt Krastinaci odnesla. Tehdy se začalo šířit po okolních vesnicích nové slovo „prokrastinace“. A to slovo doputovalo po deseti letech až do Prahy!

Básničky 16+

Virálně anální

Všude leží samá lejna
odlétají ptáků hejna
i z nedalekého mlejna.

V zahradě nám roste tamaryšek
pod ním leží smečka virtuálních lišek
co sežraly pár pampelišek.

Někde řádí ptačí chřipka
támhle kvete zatím lipka
pod ní leží černá pipka.

A za chvíli bude po ní
něco v dálce temně duní
kdo si teskně funí.

Svět se někam nesmyslně řítí
a kdesi jeden druhého se štítí
a přitom jsme už možná všichni v koronární řiti.

Viděl jsem tě

Viděl jsem tě nahou
viděl jsem tě nahou
viděl jsem tě na houpačce.

Viděl tě i slepý
či snad slepýš
co se v poli plazí
ač nepatří mezi plazy.

Tu už sotva slepíš
tu láhev vína co se rozbila

Copak to snad nevíš
stejně dobré nebylo!

Už je ze mě stařec
moře už je pryč
snad nezbude jen hoře
a na hoře tyč.

Viděl jsem tě, jak jdeš Prahou
mé oči po tobě prahnou.
dobu drahnou.

Dnes

Po včerejší opici
v mé trubici trávicí
zjevil se efekt dávicí.
Co ta kovadlina v palici?

Co jsem včera pil,
já debil?

Není radno alkohol pít
musíš však jen vůli mít.

Předsevzetí držet
alkoholu se zdržet.

Po čase tě zas ta mrcha láká,
kde se předsevzetí fláká?

Na věšák pověs čepici
dej si raděj slepici
ať zas nemáš opici

a nejsi mezi opilci
na záchytné stanici!

Již mnoho dní jsem nepil.
Flaška volá:
Kde jsi
Bejsi?
Dej si!

Tak nevím.
Pak vám povím.

Tatínek

Škaredý tatínek
škaredá maminka
škaredá středa.

Stojí to za hovno.
Je nám to třeba?

Zoufalství

Rvát vlasy si budu
naslouchaje šumu
hoven proudících
v odpadních trubicích.